

פחד דוד

עלון שבועי בעניני פרשת שבוע

אשדוד: רח' האדמו"ר מבעלזא 43 טל. 08-856233 פקס. 08-8521527
ירושלים: רח' בית וגן 8 טל. 02-6433605 פקס. 02-6433570

יו"ל ע"י מוסדות "אורות חיים ומושה" ישראל

בנשיאות בנש"ק מורינו ורבינו הגה"צ רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

בן הצדיק המלובן רבי משה אהרן פינטו זצ"ל ונכד הצדיק הקדוש המלובן רבי חיים פינטו זיע"א

עלון מס' 541

משכיל לדוד

פרשת שמות

שיחה שבועית לפרשת השבוע מאת מו"ר הגה"צ רבינו דוד חנניה פינטו שליט"א

הבטחת הגאולה ומעלת התפילה

"וַיֹּאמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעֲבֹדָה וַיִּזְעְקוּ וַתַּעַל שְׁוַעְתָּם אֶל הָאֱלֹהִים מִן הָעֲבֹדָה. וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת נַאֲקָתָם וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ אֶת אַבְרָהָם

אֶת יִצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב" (שמות ב. כג-כד)

הנה כל ענין שיעבוד מצרים היה בבחינת גזירה מאת ה', והקב"ה הבטיח לאבות שלאחר ארבע מאות שנות שיעבוד עם ישראל יזכה להיגאל ביד רמה, בזרוע נטויה וברכוש גדול. ותמהתי, האם בני ישראל לא היו נגאלים לולא תפילתם, הרי ציאת מצרים היתה בתוך הברית שכרת הקב"ה עם האבות, שלאחר השעבוד תבוא הגאולה, ומשמע שהגאולה תבוא בכל אופן בלא תנאי מסוים - כגון תפילה, ואם כן למה התורה מדגישה שהקב"ה שומע את שוועתם ותפילתם של עם ישראל - ורק אז נאות לגאולם? ונראה להשיב, שכל מהות הגאולה היתה על מנת ליצור קשר בין עם ישראל לבוראם, ולולא אותו הקשר אין לגאולה שום תועלת או משמעות. והתפילה כידוע מקשרת בין האדם לקונו, לפיכך בזה שעם ישראל צעקו אל הקב"ה, הם זכו להיגאל מתוך חיבור ושייכות לה' יתברך, שהתפילה היא זו שיצקה תוכן ומשמעות לגאולתם, שאלמלא כן לא היו זכאים לקבל את התורה. ואם כן בודאי שאף לולא התפילה היו נגאלים, מכוח הברית שכרת הקב"ה עם האבות הקדושים, אך תפילת בני ישראל אל הקב"ה גרמה לכך שגאולתם תעשה באופן מושלם, ומתוך תחושה שהכל בא ממנו יתברך, ועל כן טרחה התורה לציין ולהזכיר את תפילת עם ישראל לקב"ה לפני הגאולה.

ומכיר אני מספר אנשים שבחסדי שמים עזרנו להם על ידי תפילות ותחנונים לבורא עולם, להיחלץ מבית הסוהר ללא ידיעתם, ועד היום חושבים אותם האנשים שיד הגורל היא זו שהובילה אותם לחופשי, ואינם מעלים בקצה דעתם מי באמת אחראי לשחרורם, ועל כן הם אינם מכירים על כך טובה. וזוהי מטרת התפילה, שבזה שהאדם מתפלל לקונו ושופך לפניו את שיח ליבו, הרי הוא יודע שהכל מאיתו יתברך, וכשהוא נגאל מצרותיו הוא מוקיר על כך טובה לקב"ה שעזר וסייע לו במצוקתו. וכן היה הדבר אצל בני ישראל, שתפילתם גרמה להם להודות ולהכיר בטובתו של מקום, על כך שנענה לתפילתם וגאלם מידי המצרים. ומובא בגמרא (ברכות י, א) סיפור המעשה עם חזקיהו המלך, שבא אליו ישעיהו הנביא ואמר לו שהוא עומד למות, ולא רק שנטולים ממנו את חיי העולם הזה, אלא שהוא גם אינו זכאי לחיי העולם הבא, היות והוא לא נשא אשה מימיו וביטל אחת ממצוות

התורה. וכאשר חזקיהו שמע זאת הוא שאל את ישעיהו בבכי האם אין תקנה לדבר. והשיב לו ישעיה הנביא שכעת כבר מאוחר ונגזרה הגזירה לפניו יתברך. חזקיהו המלך חש שהוא עומד למות ועל כן ביקש מישעיה הנביא שיסיים את נבואתו וילך. אז, עלה חזקיהו המלך על מיטתו, שכידוע המוות מתחיל מן הרגליים, ובהעדר תחושה ברגליים, זעק זעקה גדולה לקב"ה שיתן לו הזדמנות נוספת ויאריך ימיו על מנת שיוכל לשאת אשה. ומשמעים נענו לו והעניקו לו חמש עשרה שנים נוספות לתקן את מעשיו ולשאת אשה, היות ונוכחו לדעת שתפילתו של חזקיהו בקעה ממעמקי ליבו ובאה מתוך תחושה כנה, שהרי אפילו חרב חדה מונחת על צוארו של אדם אל לו להתייאש מן הרחמים. וקשה הדבר מאוד, הרי ישעיהו הנביא ידע שכל זמן שהנר דולק אפשר עוד לתקן, ומשמע שלחזקיהו המלך יש עדיין הזדמנות להתפלל לה' שיעביר את רוע הגזירה, שכאמור,

אף ברגעים הקשים ביותר אסור להתייאש מן הרחמים, אם כן מדוע הנביא טוען כלפי המלך שכבר מאוחר ואין אפשרות לתקן. וכמו כן היינו מצפים לכל הפחות שישעיהו הנביא יעתיר בתפילה בעבור חזקיהו המלך לנוכח עצבותו הרבה ולא ייאשו מלכתחילה. ונראה לבאר הדברים, שאינה דומה תפילת האדם על עצמו לתפילת אחרים עליו. ישעיהו הנביא ידע שברגעים אלו, עת נגזרה הגזירה, רק בכוח תפילתו של חזקיהו המלך לשנות את המצב, היות ותפילתו לבטח תבקע ממעמקי ליבו ותאמר במלוא העוצמה והכוונה הראויה, ומכיוון שתפילתו של חזקיהו יכולה לפעול הרבה יותר מתפילת ישעיהו, וזאת משום שתפילת האדם על עצמו היא המועילה ביותר.

וזכה חזקיהו שיתחדש החידוש על ידו ויהיה כלל עבור עם ישראל, שאין לו לאדם להתייאש מן הרחמים בכל עת ובכל מצב.

וישעיהו הנביא לא זכה לכך, היות והוא פגם בלשונו בכך שאמר לקב"ה "בתוך עם טמא שפתים אנוכי יושב" (ישעיה ו, ה), ומשום שישעיהו דיבר סרה על עם ישראל והטיל בהם דופי, לא זכה שיתחדש החידוש הזה על ידו - אלא רק על ידי חזקיהו המלך, שלמרות מצבו הקשה לא התייאש מן הרחמים, אלא זעק אל ה' יתברך בשארית כוחותיו הדלים. וזוכר אני את כ"ק אבא וצוק"ל, שתמיד היה עסוק בתפילה ומעורר רחמי שמים בעבור עם ישראל, ארץ ישראל והגאולה השלימה. ובטוחני שאם היה אדם שלא היה ראוי שתפילתו תתקבל בזכות עצמו, הרי שזכות תפילתו הזכה והטהורה של אבי זיע"א, ודאי עמדה לו וזכה להיענות מן המרומים. ובהליכת אדם לצדיק הוא זוכה לישועה, גם מחמת תפילת הצדיק וגם מחמת שביטל עצמו ובא לפני הצדיק.

»» המעוניין לקבל את העלון בדוא"ל ישלח הודעה לכתובת: p@hpinto.org.il ««

פרשת שמות יח' טבת תשע"א

ירושלים	תל אביב	באר שבע	הדלקת נרות	
16:06	16:20	16:24		
17:21	17:22	17:24		מוצאי שבת
17:59	17:45	17:49		רבינו תם

הילולא דצדיקיא

יח - רבי כלפון משה הכהן	כב - רבי שמואל הלר
יט - רבי אברהם שמואל בנימין סופר	כג - רבי אברהם פלאגי
כ - רבי משה בן מימון (הרמב"ם)	כד - רבי שלום עראקי

זכרון משוכפל

"וירא מלאך ה' אליו בלבת אש מתוך הסנה וירא והנה הסנה בער באש והסנה איננו אכל".

(שמות ג. ב) אלפי שנים לאחר

ההתגלות הא-להית למושיען של

ישראל ממצרים, נוהרים אלפי תיירים ושבטים

לאותו מקום מופלא שבו בער הסנה באש, לאותו הר הא-להים שלימים ניתנה עליו תורה לישראל וממנו ירדה שנאה לאומות העולם על ישראל. המשיכה להר סיני, הפכה בשנים האחרונות לתופעה. אלפים נודדים ומעפילים לרכס ההר שבמדבר סיני,

כדי לחזות בתגלית מעניינת ביותר - תופעה פלאית המצויה באבני ההר, ששמו ידוע בפי החוקרים כ"ג'אבל מוסא" - כלומר ההר של משה:

באבנים שנחצבות מההר, בכל גודל, חקוק ציור נהדר של שיח הסנה. ציור זה, כפי שנראה בדברי רבותינו הראשונים, הנו ציור א-לוהי, מפני שגם אם נשבור וננפץ את האבן שבידינו לחלקים קטנים יותר, בכל חלק וחלק יופיע ציור הסנה משוכפל במלואו!

הנה כך כותב רבי שם טוב האפודי, המפרש של ה"מורה נבוכים" לרמב"ם:

דע כי הר סיני העידו עליו כי האבנים הנמצאים בו יצוייר עליהם הסנה ולכן נקרא ההר ההוא סיני על שם הסנה (כדאיאתא בפרקי דרבי אליעזר פרק מ"א) כמו שנגלה ה' למשה מתוך הסנה. ואחד מנכבדי ברצילוני"ה מבני בן חסדאי הביא עמו מן האבנים ההם וראיתי בו הסנה מצוייר בתכלית הציור והציור ציור א-לוהי. ושברתי האבן לחצאים ונגלה הסנה בכל חלק וחלק, וחלקתי אותו החלק לחצאים ונמצא הסנה מצוייר בשטח כל חלק בפנימיותו וכן פעמים רבות עד שהיו החלקים כדמות בוטנים ועדיין הסנה בהם. ונפלאתי ע"ז ושמחתי עליה מאד".

בתקופה מאוחרת יותר נמצאו סימוכין לתופעה זו, בספר "ערבי נחל" לרבי שלמה אייבשיץ זצ"ל על פרשת שמות.

וכך הוא כותב: "ונודע שצורת סנה נראה בכל אבני ההר ההוא הר סיני. והועד עליו דבר פלא, שאבן מהר סיני יש בו צורת סנה ואם ישבר האבן לשנים יש בכל אחד צורת סנה קטן מבראשונה. ואם ישבר לחבבה, יש בכל חלק צורת סנה קטן מאוד כפי גודל חלק האבן, אבל סנה שלם נמצא בו. הרי נגלה, כי אילן הסנה יש בו שייכות להר סיני". התגלית הזו נבדקה גם מדעית ב"מכון הגיאולוגי" שבירושלים, חוקרי המכון

בדקו את האבן הפלאית מהר סיני, הם טחנו דגימות מתוך הסלעים כדי לראות האם יש את התופעה גם בחלקים זעירים ממנה, והתוצאות היו מדהימות פי כמה. לחוקרים המשתאים התברר שגם ב-2000 מיקרון (מיקרון = אלפית גרם) קיימות צורות אלוקיות אלו. בהגדלה מיקרוסקופית פי שש מאות, נראתה בבירור צורת הסנה עם העורקים הרבים שמשלחחים ממנו...

כרובד פנימי יותר, ניתן למצוא הקבלה בין חקיקת הסנה בכל חלקי האבנים לנצח עם ישראל; בכל הדורות סבלנו גירושים, גלויות, פוגרומים ושואה נוראה, ולעולם גם במספר קטן נותרנו אותם יהודים יראים ושלמים. משפחות הושמדו, קהילות חרבו, אך הנותרים נשאר עם אותה השלמות בקיום המצוות כקודם. זהו סודו של עם הנצח.

זכירת מעמד הר סיני

עבור יהודים מאמינים, התגלית המופלאה הזו אולי מחזקת יותר את הידיעה המצויה בספרות חז"ל, על הקשר שיש בין שיח הסנה שעליו התגלה הקב"ה בהר סיני - למשה רבינו. הרי כך כותב המקובל הא-לוהי רבי נתן נטע שפירא שפירא זצ"ל, בספרו "מגלה עמוקות", בו הוא מונה רמזים רבים בענין והפשוט שבהם הוא; "סיני" עולה במנין גימטריא מאה ועשרים, ובכך יש רמז מובהק למשה רבינו שמנין שנותיו היו מאה ועשרים.

אך למעשה, תגלית זו משמשת בשנים האחרונות כאמצעי לחיזוק מצוות עשה דאורייתא, של זכירת מעמד הר סיני, כפי שמובא בספרי רבותינו הראשונים. נציין לדוגמא את הערתו של בעל ה"מגן אברהם" הכותב בשם כתיב האר", שבברכת "אהבת עולם" של קריאת שמע דשחרית, יש לכון באמירת "ובנו בחרת מכל עם ולשון" - את זכירת מעמד הר סיני וקבלת התורה. ביטוי מוחשי לזכירה זו, מצאו יהודים טובים בהחזקת אבני הסנה, שהציור הא-לוהי שעליו, משמש בכל רגע וזכרון ממדרגה ראשונה למעמד הר סיני ונתינת התורה, ובכך ניתן לקיים את המצווה היקרה הזו, הנמנית בין שש הזכירות שחייב אדם לזכור בכל יום.

בתקופה האחרונה, כשהנושא צבר תאוצה, ואבנים רבות שוננו מסיני לישראל מתוך מטרה לזכות את הרבים במצות זכירת מעמד הר סיני, התגלה לפתע כוחה של הסטרא אחרא: בגבול 'טאבה' שבסיני החרימו המצרים כמויות גדולות של אבנים שנלקחו מג'אבל מוסא, למרות שמבחינה חוקית המקום נחשב לשטח בינלאומי. כך או כך, עצם הידיעה על הציור הא-לוהי המופלא, בודאי יחזק בנו את עוצמת זכרון מעמד הר סיני וקבלת התורה בכל יום ויום.

חוד הפרשה

1. "והנה נער בוכה", והלא פחות מבן שנה היה אז?
2. מי הם "זקני ישראל"?

תולה ארץ על בלימה
נצור לשונך

משבחה אחד בפני

המספר לחברו, איך ששאלו מאחד אודותיו, והשיב על זה, שתקו, איני רוצה להודיע מה ארע, ומה יהיה, וכל כיוצא בזה, שמספר לו, איך שמדברי פלוני נרמז עליו שלא כהוגן, בכלל אבק רכילות הוא. וכן המשבח את אחד בפני חברו, במקום שעל ידי זה יוכל להעלות בלב חברו תרעומות עליו, ועל ידי זה יוכל להסב לו רעה, בכלל אבק רכילות הוא (הפץ חיים)

מאוצרו של מורנו ורבנו הגה"צ
רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

מן האוצר

"בתייה" אותיות "תיבה"

בנך וקראתו בנך, אף את לא את בתי ואני קורא אותך בתי, שנאמר "אלה בני בתייה", בת י"ה.

וחשבתי בס"ד לומר בזה עוד טעם שנקראה בשם בתייה, שאותיות "בתייה" הוא אותיות "תיבה", וזאת על שם התיבה שהיה בה משה שלקחה בתיה והצילה אותו. ומשום שעשתה מעשה נאצל זה במסירות נפש, שהרי היא היתה הבת פרעה שגזר להרוג כל הזכרים, והיא עצמה לא צייתה לגזרת אביה, ואם היה נתוודע הדבר לפרעה - מיד הוא היה הורג אותה.

וגם משום שנעשה נס שנתרבת ידה אמות הרבה כדי שתקח התיבה, כמ"ש רש"י, לכן נקראה שמה על שם מעשה זה.

ובאמת צריך להדגיש את גודל הנס שלא נתוודע לפרעה שילד זה הוא מהילדים שהוא גזר עליהם להשליך להיאור, שהרי נתגדל בביתו, ונקרא שמו משה כי מן המים משייתהו, הרי שמו מעיד עליו מהיכן הוא בא, ואעפ"כ לא עלה על דעתו מי הוא ומה הוא.

**"ותרד בת פרעה לרחץ על
היאור ונערתיה הלכת על
יד היאר ותרא את התבה
בתוך הסוף ותשלח את
אמתה ותקחה".**

אמרו רבותינו זכרונם לברכה
בגמ' (מגילה ג.) ששמה של בת

פרעה, היה בתייה. ודרשו זאת מן

הפסוק (דה"א ד יח)

"ואשתו היהדיה ילדה את ירד אבי גדר ואת חבר אבי שוכו ואת יקותיאל אבי זנוח ואלה בני בתייה בת פרעה". וכל השמות הללו;

ירד גדר וכו', נדרש שהוא משה רבינו ע"ה, שנולד ליוכבד שנקראה יהדיה, ונתגדל ע"י בתייה עיי"ש בגמ' באריכות. ואמרו חז"ל (ויק"ר א ג) על פסוק זה; ר' יהושע דסכנין בשם ר' לוי, אמר לה הקב"ה לבתייה בת פרעה, משה לא היה

מן המעיין

ע"ה היה מגמגם בלשונו, כפי פירושם של כמה מן הראשונים שפירשו כן. "וכי אפשר - הוא מקשה - נביא אשר ידעו השם פנים אל פנים וקיבל תורה מידו לידו היה מגמגם בלשונו?"

משמעותו של "כבד פה וכבד לשון" - אליבא דהרשב"ם הוא: "איני בקי בלשון מצרים בחיתוך לשון, כי בקטנותי ברחתי משם ועתה אני בן שמונים שנה".

וכראיה לדבריו, מביא הרשב"ם ציטוט מדברי הנביא יחזקאל:

"כי לא אל עם עמקי שפה וכבדי לשון אתה שלוח אל בית ישראל". ובדאי דמי שאינו בקי בלשון המלכות, קרוי הוא בשם "כבד לשון".

הבה נתחכמה לו (א. י)

מלבד פשוטו של מקרא, פירשו חכמי המוסר כי מוטל על האדם ללמוד את דרכי פעולתו של היצר ולהתחכם לו, בבחינת "מאויבי תחכמוני מצוותיך".

משל נאה לכך, כותב ה"בן איש חי":

משל לספן אחד שביקש להעביר בספינה מטען כובעים שהיה מונח על החוף, חבש את כובעו ובאותו רגע ירדו כל הקופים מהעץ חטפו את הכובעים וחבשו אותם.

התרגז הספן מאוד וידה בהם אבנים, והם מחקים אותו ומיידים עליו פירות מהעצים. או אז הבין הספן שהקופים אינם רוצים לגנוב את הכובעים אלא לחקות אותו.

התחכם אפוא הספן והשליך את כובעו לארץ, משראו כך הקופים זרקו אף הם את הכובעים, והוא מיהר לאוספם לספינה.

כך גם בהתמודדות עם היצר הרע, אם לא נתקרב אליו - אף הוא יתרחק מאיתנו...

"ומשה היה רועה את צאן יתרו". (ג. א)

בזוהר הקדוש מובא בשם רבי נתנחום: אף על גב שהיה יתרו עובד עבודה זרה, בשביל שעשה חסד עם משה - היה משה רועה צאנו כדן וכשורה במרעה טוב ושמן.

והקשה רבי אליהו הכהן מאיזמיר צ"ל בספרו "מעיל צדקה", שהרי כבר דרשו חז"ל על הפסוק "ויבואו הרועים ויגרשום" - לפי שאביהם פירש מעבודה זרה?

ותירץ שאפשר שמשה לא ידע שפירש יתרו מעבודה זרה, ועם כל זה על שעשה עמו חסד - היה מרעה את צאנו.

ומכאן, כותב הרב צ"ל: "למדנו כמה הוא כוח החסד, דצריך אדם שלא להיות כפוי טובה אפילו עם עובד עבודה זרה ולעשות עמו חסד!"

**"לא איש דברים אנכי מתמל שלשים גם מאז דברך אל עבדך כי
כבד פה וכבד לשון אנכי". (ד. י)**

הרשב"ם בפירושו לתורה, אינו מקבל את הפשט הרגיל והמקובל, שמשה רבינו

אור הזוהר

"ותפתח ותראהו את הילד והנה נער בכה ותחמל עליו" (ב. ו)

אמר רבי יהודה: כל הדברים שבעולם תלוין בתשובה ובתפלה שיתפלל האדם להקדוש ברוך הוא,

וכל שכן מי שמוידי דמעה בתפלתו - שאין לך שער שלא יכנס בו דמעות אלו, שנאמר 'ותפתח ותראהו את הילד והנה נער בכה'.

'ותפתח' - זו השכינה שעומדת לישראל כאם על הבנים,

והיא פותחת בזכותם של ישראל. כיון שפתחה 'ותראהו את הילד' - ילד שעשועים, הם ישראל שקרויים 'ילד שעשועים',

שמתחטאים לפני רבונם, ומיד כשמתחננים לפני הקב"ה - חוזרים בתשובה ובוכים לפניו כבן הבוכה לפני אביו,

שנאמר 'והנה נער בוכה'.

כיון שבוכה, נסתלקו כל גזרות רעות שבעולם, שנאמר 'ותחמול עליו' - התעוררה מידת הרחמים ורחמה עליו.

בדרך אבות

ממעשיהם של צדיקים

להחיות עם רב

"ותיראן המילדות את הא-להים ולא עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים ותחיין את הילדים" (א. י.)

כמין חומר דרשו חז"ל

בגמרא מסכת סוטה (דף

יא): "לא דיין שלא המיתו אותם

אלא אף סייעו להחיותם. היו מספקות להם

מים ומזון". וכך מובא במדרש רבה: "וכי מאחר שלא עשו כאשר דיבר אליהן אין אנו יודעים שקיימו את הילדים, למה הוצרך הכתוב לומר ותחיין את הילדים?

אלא קילוס בתוך קילוס יש כאן; לא דיין שלא קיימו את דבריו אלא עוד הוספו לעשות עמהם טובות. יש מהן שהיו עניות, והולכות המילדות ומגבות מים ומזון מבתיהן של עשירות ובאות ונותנות לעניות, והן מחיות את בניהן. הוא שכתב "ותחיין את הילדים". בדור הקודם, זיכה ה' את עולם התורה במלאך שיהיה כשגרירם של פליטי השואה, ועשה חייל בהעמדת דורות של בני תורה ויראי ה'. שמו של המלאך הנודע בשערים הוא רבי יוסף שלמה כהנמן זצ"ל, הנודע יותר בכינויו "הרב מפוניבז". עוד לפני שהתחיל הגאון רבי יוסף שלמה כהנמן זצ"ל בהקמת ישיבת פוניבז' בבני ברק, הקדים ויסד את המפעל הגדול "בתי אבות", שנועד לקליטת מאות ואלפים יתומי השואה שהובאו ארצה. הרב השקיע במפעל זה את דם התמצית של הלב והנשמה שלו.

היה זה מצידו מעשה הקרבה רב ועצום. שוו בנפשכם: ראש ישיבה מהולל מחליט פתאום בשנות הזקנה להשתפל אל חינוך הדרדקים הגלמודים, ולשאת לבדו בכל טרחם ומשאם. לחבק וללטף כל ינוקא כמו אמא המלטפת את הבן היחיד שלה. אכן, נפשו ידעה מאוד, כי זה הדבר שהשם אלוקיו דורש ממנו בשעה הזאת. אמר פעם הגאון רבי שמואל רוזובסקי זצ"ל, שכל מי שהתבונן ביחסו הנפלא של הרב מפוניבז' לילדי "בתי אבות", ראה בעליל שאינו רק אביהם הכללי של ה"בתיים", אלא הוא אביו המיוחד של כל ילד יהודי באשר הוא. כאשר

מישהו שאל אותו מתוך סקרנות: "מה חושב מר לעשות בילדים הפליטים, הלא בגלל הנסיבות והתנאים האכזריים שגדלו בהם, מעטים הם הסיכויים לעשותם תלמידים שתורתם אומנותם?"

וכך השיב לו הרב כהנמן: "ראית מימך אבא המתכנן מראש מה "כדאי" לו לעשות מילדיו? וכי לא זו דרכו של אבא טוב ומסור, שמהלך לפי רוחו של כל אחד מילדיו בהתאם לכישורים ובהתאם ליכולות שלו, ומשתדל לנתב אותו בהתאם למה חושב כי טוב הוא בשביל הילד דוקא, לא בשביל עצמו!"

ועוד הוסיף הרב מפוניבז' בענוה האופיינית לו: "והלא כולם המה הילדים שלי"... ולשאלת בנו רבי אברהם כהנמן שליט"א,

מה ראה על ככה, להקדיש את מרצו באופן מופלג למען היתומים, בעוד הוא מדבר כל הזמן על הקמת הישיבה כמשאת נפשו? השיב לו בקצרה: "הנה כבר הורו לנו חז"ל בגמרא (סוטה דף יד) ש"תורה תחילתה חסד", ואם כן זו הדרך ללכת בה, כשאתה בא לבנות תורה..."

שרשרת של מצוות

בחדר לימודו של רבי חיים מצאנז זצ"ל, התייצב עני ואביון והראה לו את מנעליו הקרועים: ימות הגשמים ממשמשים ובאים ואין בידו מעות לקנות מנעלים. באותה השעה, כפי המסופר בספר "באהלי צדיקים", נכנס לבית בנו הגדול של רבי חיים, רבי יחזקאל משינאווא זצ"ל. פנה אליו אביו ואמר לו: "בני, רצוני לדעת מדת נעליו של איש זה. על כן אבקשך לחלוץ את מגפיך כדי שימדוד ויאמר האם נצרך הוא למגפיים גדולות או קטנות יותר".

עשה רבי יחזקאל כמצוות אביו, חלץ את מגפיו. מדדן העני ואמר לו: "רבי, תואמות הן בדיוק את מדתי!" שמח רבי חיים מאד, הוא פנה אל בנו ואמר: "במצוה גדולה זכית, בני! אבל הרי לא תוכל ללכת יחף. על כן הכנס למטתי ושכב בה..."

הלך העני לדרכו, והנה גביר אחד מחסידיו נכנס אל הבית ונחרד לראות את בן הרבי שוכב במטה בצהרי היום. ניגש אליו ושאלו האם חלה ח"ו. "חלילה" - השיב רבי חיים במקומו - "אלא שאין לו מגפיים, ואי אפשר שילך יחף!" מיד הוציא הגביר כסף מכיסו ושלה לקנות זוג מגפיים. שמח רבי חיים ואמר: "האח! מצוה גוררת מצוה. שורה של יהודים עשו עתה שרשרת של מצוות!"

אנשי אמונה תולדות צדיקי משפחת פינטו זיע"א

ברכה עד הסוף

מר סמי גבי תושב העיר קזבלנקה, היה מקפיד להגיע בכל שנה להילולא של "כ"ק רבי חיים פינטו זיע"א. בשנת תשס"ג הוא נעמד ליד הציון ובכה בדמעות שלישי, על כך שהוא נשוי זמן רב ועדיין לא זכה להיפקד בזרע של קיימא.

המתפללים שחשו בצער הרב, ברכו אותו שיזכה לזרע קודש של קיימא ובשנה הבאה הוא יזכה לבוא להילולא כשהוא אבא בישראל. לשנה הבאה הוא הגיע שוב כמנהגו להילולא, וכשיצא מבית העלמין הוא פנה למו"ר שליט"א, שהאיר לו פנים ואמר לו: "ברוך ה' יש לכם בשורות טובות. הברכה שברכו אותך כל הציבור ליד הציון של הצדיק, התקבלה". מר סמי אישר את הדברים אך הוא ביקש לשאול: "מדוע כל הברכה לא התקיימה במילואה, שהרי לפי ברכת הקהל הייתי אמור לבוא לכאן כשאני כבר אבא, ודבר זה עדיין לא התקיים!" מו"ר שליט"א השיב לו בשאלה: "האם אתה יודע מהו התאריך העברי היום?" כן, השיב, היום יום שבת כ"ה באלול. - "אם כן, מי יודע אולי אשתך עכשיו יולדת. מפני שאם הקהל הקדוש התפלל ליד הציון של "כ"ק רבי חיים פינטו

זיע"א, אזי התפילה שלהם צריכה להתקבל עד הסוף". בינתיים הציבור המשיך בתפילות השבת וסעודה שלישית, והחברים דיברו איתו על תוכן השיחה עם מו"ר שליט"א, וגם בירכו אותו בברכת "מזל טוב". עם צאת השבת גברה השמחה בקרב באי הילולא; בקול גדול התפרסמה הידיעה כי אשתו של סמי ילדה בן בשעה טובה ומוצלחת, בדיוק בשעה שלש אחה"צ שהיא היא השעה שכל החברים בירכו אותו בברכת "מזל טוב". והיה במעמד הזה קידוש ה' גדול מאוד, בכך שהמדובר היה ביהודים פשוטים, לכאורה, שברכתם ליד מקום ציונו של הצדיק פעלה רושם וחוללה נסים ונפלאות.

חסרים לנו בארכיון מס' עלונים ישנים

תש"ס - 31 תשס"א - 82,72,62,52 תשס"ה - 162,452,352

מי שיש ברשותו את העלונים הנ"ל נא ליצור איתנו קשר

בט"ל או במייל אנו נצלם ונחזיר תודה!